

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/376/2016
Identifikačné číslo spisu:	4312217965
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4312217965.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25C/82/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/1030/2015-271 z 24. februára 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 25C/82/2013-244 z 11. novembra 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) za odvolanie proti rozsudku vo výške 20,-Eur.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 25Co/1030/2015-271 z 24. februára 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že od 1. októbra 2012, t. j. od účinnosti novely zákona o súdnych poplatkoch, uskutočnenej zákonom č. 286/2012 Z.z., nie sú konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatkovej povinnosti, preto žalobcovi v súvislosti s podaním takéhoto návrhu vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach stáva ten, kto podal odvolanie (§ 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že spoplatneniu podlieha len podanie samotnej žaloby a nie aj ďalšie úkony vo veci samej, medzi ktoré patrí i odvolanie. Uvedené tvrdenia označil za účelové a v rozpore s citovanou zákonnou úpravou, keďže ani poznámka k

položke č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov nevyklučuje poplatkovú povinnosť odvolateľa, resp. neurčuje iný režim (ako napr. poznámka k položke 13, spoločná poznámka k položkám 1, 2, 6, 7, 9, 14 a 16, poznámka k položke 9 a pod.). Nedôvodné sú aj námietky, že uložením poplatkovej povinnosti za odvolanie voči rozhodnutiu vo veci samej v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom dochádza k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti a k použitiu analógie legis. Rovnako neobstoí ani poukaz na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo/39/2007, riešiaci právnu otázku, ktorá na daný prípad nedopadá.

3. S poukazom na to, že predmetné konanie sa začalo na návrh žalobkyne dňa 28. septembra 2012, t. j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. a odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa dňa 30. mája 2013, t. j. po jeho účinnosti, posudzoval odvolací súd vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne ako odvolateľky aj z hľadiska prechodného ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch k úpravám účinným od 1. októbra 2012. Podľa tohto ustanovenia sa z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Z charakteru odvolania vyplýva, že je návrhom na začatie osobitného konania, a to konania odvolacieho. Pretože v danom prípade sa odvolacie konanie preukázateľne začalo podaním odvolania žalobkyňou dňa 30. mája 2013, súd prvej inštancie správne vyrubil žalobkyni za podané odvolanie súdny poplatok, aplikujúc tak právnu úpravu platnú a účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti a správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 20,- Eur. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd tiež námietky týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, a to s poukazom na to, že predmetné rozhodnutie obsahuje náležitosti podľa § 169 ods. 1 OSP, a to označenie súdu, ktorý ho vydal, účastníkov konania a vecí, výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, ako i deň a miesto vydania uznesenia. Z jeho odôvodnenia nepochybne vyplýva, že súdny poplatok bol žalobkyni vyrubený za odvolanie, v konkrétnej výške a podľa konkrétneho ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiacie sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 14. apríla 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolaťky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch

predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.